

A zsoldos énekel

— Krúdy Gyulának —

Mint a Poprád mélyén a kavicsok,
Kék a szemed,
Hajad, az éjszakának köpenye
(Ha egyszer az arcomra ömlenel)
Úgy eltemet,
Mint téli hó az álmos őrszemet.

Tavaszszal bolyongtam az aranyos
Tornyok alatt
S velencei esték borulatán
Csak epedeztem csókjaid után!
Sötét falak
Mentén búsan bolyongva vártalak.

Oly tündöklő, akár éjjel a Kárpát,
Ma a szivem.
A vágyaim várában gyertyák égnek,
Ablakai kinyílnak a setétnek
S nem látja senkisémet,
Ahogy királyném titkon elviszem.

Juhász Árpád.